

Αγία Μαρκέλλα: Η αγνή έφηβος, η μάρτυς Χριστού

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μάνης](#)

Του Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου Γ΄

Ἡ Ἁγία Μαρκέλλα εἶναι μία μεγάλη μάρτυς τῆς Ἐκκλησίας μας. Νεαρή θυγατέρα ἑνὸς εἰδωλολάτρου σκληροῦ πατέρα, ἔζησε τὸν 14ο αἰῶνα στὴ Χίο καὶ ἀγίασε μὲ τὸ ὄντως θαυμαστὸ μαρτύριό της.

Εἶχε ἀνατραφεῖ «ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ» Κυρίου κοντὰ στὴ χριστιανὴ μητέρα της. Παρὰ δὲ τὸν θάνατο τῆς εὐσεβοῦς μητέρας της, ἐκείνη, ἡ νεαρὴ κόρη, συνέχισε τὴν χριστιανικὴ βιοτὴ καὶ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ στὸ σπίτι της. Ὅταν ὅμως συμπλήρωσε τὰ 18 χρόνια της, ὁ βάνουσος πατέρας της, τὴν ἐξανάγκασε μὲ πολὺ σκληρὸ τρόπο νὰ ἀπαρνηθεῖ τὴν πίστη της στὸν Χριστό, νὰ ἀποδεχθεῖ σαρκικὲς ἀμαρτωλὲς προτάσεις, καὶ νὰ γίνεῖ εἰδωλολάτρισσα. Ἡ Μαρκέλλα ὡστόσο δὲν προχώρησε στὴν ψεύτικη θρησκεία τῶν εἰδώλων, παρέμεινε καθαρὴ στὴν ψυχὴ καὶ στὸ σῶμα καὶ διέφυγε στὰ βουνὰ γιὰ νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὴν ἀσφυκτικὴ, ἀπάνθρωπη καὶ ἀμαρτωλὴ πίεση τοῦ πατέρα της. Αὐτὸς δὲν σταμάτησε, τὴν κυνήγησε καὶ τὴν βρῆκε κρυμμένη στοὺς θάμνους καὶ γιὰ νὰ τὴν ἐξαναγκάσει νὰ ἐμφανισθεῖ ἐνώπιόν του, ἔκαψε τοὺς θάμνους. Ἡ νέα τότε κόρη τρέχοντας πρὸς τὴ θάλασσα, ἐκεῖ στὴν περιοχὴ Βολισσοῦ τῆς Χίου γιὰ νὰ σωθεῖ ἀπὸ τὰ τόξα τοῦ πατέρα της ὅταν τελικὰ τὴν πέτυχαν καὶ τραυματίστηκε, αὐτὴ ἡ ἀγνή κοπέλα προσευχήθηκε στὸν Χριστὸ νὰ τὴν κρύψει ἀπὸ τὴ μεγάλη αὐτὴ ἀπειλή. Ἐνας βράχος στὴν ἀκρογιαλιὰ ἄνοιξε καὶ ἔκρυψε τὸ σῶμα της μέσα, ὄχι ὅμως τὸ κεφάλι της. Ὁ σκληρὸς πατέρας, ἐκεῖ τὴν ἀποκεφάλισε. Τὸ ἀγνὸ μαρτυρικὸ αἷμα της ἔβαψε τοὺς βράχους καὶ ἡ θάλασσα κοκκίνισε. Ὁ βράχος ἐκεῖ ἀποτελεῖ μέχρι σήμερα τόπο προσκυνήματος. Πλῆθος πιστῶν, ἰδίως νέοι ἄνθρωποι, καταφθάνουν πεζοπορῶντας, ὡς τάμα, στὴν παραλία αὐτὴ τοῦ μαρτυρίου τῆς ἀγίας γιὰ νὰ προσευχηθοῦν καὶ γιὰ νὰ λάβουν σωτήρια μηνύματα.

Ἡ ἀγία Μαρκέλλα, εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὸ, ὅτι ἦταν μία ἀγνή, ἔφηβος, νέα γυναίκα ἡ ὁποία κατέδειξε τὴν σταθερότητα στὶς ἠθικὲς χριστιανικὲς ἀρχές. Σεμνή, σοβαρὴ, θαρραλέα, δὲν δείλιασε στὶς ἀπειλές, ἄξια παρέμεινε ἀνεπηρέαστη

ἀπὸ ἁμαρτωλῆς προκλήσεις. ἀνεδείχθη βράχος ἠθικῆς καθαρότητος καὶ ὡς βράχος μαρτυρίας Χριστοῦ, στὸν βράχο ἐκείνον τῆς Χίου. Κατέστη ἔτσι φωτεινὸ παράδειγμα γιὰ τὴν ἐφηβικὴ ἡλικία.

Πράγματι, ἡ ἐφηβικὴ ἡλικία, ὡς γνωρίζουμε, καὶ ἀπὸ τὴν Ψυχολογία καὶ Παιδαγωγική, εἶναι μία σπουδαία περίοδος τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἡλικία αὐτή, ὡς μία νέα φάση ζωῆς, φέρνει ἐντάσεις, ἐπαναστατικότητα, ψυχολογικὲς ἀνακατατάξεις καὶ ἀπαιτεῖ καινούργιες προσαρμογές. Καθιστᾶται ἐξαιρετικὰ δύσκολο τὸ ἔργο τῆς ἀγωγῆς τῶν ἐφήβων καθ' ὅτι τὴν ὅλη ψυχοπνευματικὴ ἐξέλιξη τῶν νέων ἐπηρεάζουν διάφοροι παράγοντες.

Βέβαια οἱ γονεῖς ἔχουν βασικότατο ρόλο στὴν ὅλη ἀγωγή, στὴν διαπαιδαγώγηση τῶν τέκνων τους. Ἀλλὰ τὰ μεγάλα ἐρωτήματα πού τίθενται, ἐν προκειμένω, εἶναι: Οἱ γονεῖς θὰ σταθοῦν στυλοβάτες τῶν νέων στὴν κρίσιμη αὐτὴ ἡλικιακὴ περίοδο τῶν παιδιῶν τους ἢ θὰ γκρεμίζονται μὲ τὸν ἐγκεντρισμὸ τους κάθε τί τὸ πνευματικὸ καὶ χριστιανικὸ; Ἡ οἰκογένεια θὰ εἶναι ἐργαστήριον χριστιανικῆς ἀγωγῆς ἢ ξενοδοχεῖον ὕπνου καὶ φαγητοῦ; Καὶ τὸ χειρότερο μήπως ἐνίοτε οἱ ἴδιοι οἱ γονεῖς στέκονται ἐμπόδιο στὴν χριστιανικὴ προκοπὴ καὶ τὴν κατὰ Χριστὸν ζωὴ τῶν παιδιῶν τους;

Εἶναι γεγονὸς ὅτι ὑπάρχουν γονεῖς πού δυσκολεύουν τὴν χριστιανικὴ ἀγωγή τῶν παιδιῶν τους. Θέτουν ποικίλα ἐμπόδια. Διώχνουν τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία Του ἀπὸ τὸ σπίτι τους. Ποτὲ δὲν θέλησαν νὰ μιλήσουν γιὰ τὸν Χριστό, τὴν Παναγία, τοὺς ἁγίους. Δὲν ἐνδιαφέρθηκαν γιὰ τὸν ἐκκλησιασμό, τὴν ἐξομολόγηση, τὴν Θεία Μετάληψη τῶν παιδιῶν τους. Ἐπικρατεῖ ἓνα ἀθεϊστικὸ καὶ ἀρνητικὸ πνεῦμα μέσα στὴν οἰκογένεια. Ὁ Χριστὸς διωγμένος, βρίσκεται ἐκτός τοῦ σπιτιοῦ. Ἀκόμη νὰ σκεφθοῦμε πόσα παιδιὰ πού γνώρισαν τὸν Χριστὸ δὲν ὑποφέρουν ἀπὸ ἀσεβεῖς γονεῖς. Αὐτοὶ ὅμως θὰ δώσουν λόγο τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως ἐνώπιον τοῦ Δικαιοκρίτου Χριστοῦ.

Ἀλλὰ ἡ κατὰ Χριστὸν μόρφωση εἶναι ὁ κολοσσὸς τῆς ἀγωγῆς. Ὅσον δὲ εὐσυνείδητη εἶναι ἡ συμμετοχὴ τῶν νέων στὴν ἁγιαστικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, τόσο περισσότερο καλλιεργεῖται ὁ ἔσω ἄνθρωπος.

Τὸ παιδί δὲν παύει νὰ εἶναι ἀπὸ τὴν μικρὴ ἡλικία ἓνας κόσμος ὀλόκληρος μὲ προβλήματα καὶ ἐλλείψεις, μὲ ἀρετὲς καὶ κακίες, μὲ χαρίσματα καὶ ἐλαττώματα. Εἶναι μία διαμαντόπετρα πού θέλει ὅμως κατεργασία γιὰ νὰ λάμψει καὶ νὰ γίνῃ πολύτιμη καὶ αὐτὸ συντελεῖται μὲ τὸ χριστιανικὸ ἦθος. Αὐτὸ τὸ ἦθος ὀφείλουμε νὰ

δώσουμε παράλληλα μὲ τὴν ἐκπαίδευση στὰ παιδιὰ μας. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἰ.Χρυσόστομος ἀνακεφαλαιώνοντας τὴν πραγματεία του περὶ τῆς ἀγωγῆς τῶν νέων συνιστᾷ: «Χριστιανὸν οἶκον ποίησον ἵνα σώσης τὸ τέκνον σου»! Εἶναι γεγονὸς ὅτι ποθοῦμε τὴν ἀνοδικὴ πορεία τῶν παιδιῶν μας πού ψάχνουν γιὰ τὴν ἀλήθεια, ἀγαποῦν τὴν ἐλευθερία, ἐπιθυμοῦν τὸν διάλογο καὶ θέλουν πρότυπα στὴ ζωὴ τους. Γιατί πρέπει νὰ γνωρίζουμε ὅτι στὸ βάθος τοῦ εἶναι τους οἱ νέοι καὶ οἱ νέες ἀναζητοῦν τὸν Θεό. Μὴν τοὺς Τὸν στερῆσουμε. Ἄς ἀφήσουμε τόπνεῦμα τοῦ Θεοῦ νὰ πνεύσει στὶς ψυχές τους.

Ἡ Ἁγία Μαρκέλλα γεύθηκε πικροὺς καρποὺς ἀπὸ τὸν σκληρὸ πατέρα της, ἔλαβε ὅμως τὸν ἀμαράντινο στέφανο τῆς δόξης, κατοικεῖ στὶς αἰώνιες σκηνές καὶ τὸ μαρτύριό της ἔχει δύναμη καὶ παρρησία στὸν οὐράνιο Θεὸ γιὰ ὅλους μας.